

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

002798

Repertoriumnummer 2023/6497
Datum van uitspraak 17 oktober 2023
Rolnummer 2023/FE/27

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest:

- Openbaar Ministerie
- Nationaliteit

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

familiekamer F1M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003508270-0001-0007-01-01-1

[REDACTED] RRN [REDACTED] verblijvende te 2060 ANTWERPEN,
[REDACTED] doch keuze van woonst doende bij zijn raadsman,
appellant,

in persoon aanwezig en bijgestaan door mr. MIR-BAZ Ahmed Sakhi, advocaat te 1083
GANSHOREN, Broustinlaan 88 bus 1

tegen het vonnis van de AF1 kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling
Antwerpen, sectie familie- en jeugdrechtbank, van 21 april 2023, aldaar gekend onder het
rolnummer 21/1435/B

o o o o

Procedure

1.

Gelet op de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder
de bestreden beslissing dd. 21/04/2023, alsmede het verzoekschrift neergelegd op
17/05/2023, waarmee hoger beroep werd ingesteld.

Voorwerp van de vorderingen

2.

Het hoger beroep ingesteld door de heer [REDACTED] (hierna: de *appellant*), dat is
ingesteld bij verzoekschrift dat werd ingediend ter griffie van dit hof op 17/05/2023, strekt
ertoe, bij hervorming van het bestreden vonnis, het verzoek van appellant tot het bekomen
van de Belgische nationaliteit in te willigen en het negatief advies van het O.M. ongegrond te
verklaren.

Feiten en retro-acten

3.

Appellant is geboren in Afghanistan [REDACTED] en woont thans in Antwerpen.

┌ PAGE 01-0000350&270-0002-0007-01-01-4 ─┐

Op 26/01/2021 heeft appellant voor de ambtenaar van de burgerlijke stand (hierna verder genoemd: de ABS) van de stad ANTWERPEN een nationaliteitsverklaring afgelegd.

Het Openbaar Ministerie heeft ongunstig geadviseerd.

Dit advies is aan de ABS aangetekend verzonden en appellant ontving het negatief advies op 06/04/2021.

De appellant verzocht tijdig de zaak aanhangig te maken bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen – afdeling Antwerpen, sectie familie- en jeugdrechtbank.

De eerste rechter verklaarde bij vonnis van 21/04/2023 het negatief advies van het O.M. gegrond.

De eerste rechter weigerde de Belgische nationaliteit aan appellant, met de overweging dat er sprake was van *gewichtige feiten eigen aan de persoon van appellant*.

In dat verband verwees de eerste rechter naar de inhoud van het negatief advies van de Procureur des Konings, meer in het bijzonder naar het feit dat appellant ongewenst werd verklaard in Nederland, op basis waarvan hij Nederland diende te verlaten. Meer in het bijzonder verwees de eerste rechter naar het feit dat appellant deel uitmaakte van de Nationale Garde in Afghanistan, kennis had van de oorlogshandelingen gesteld door de Nationale Garde en niettemin zijn functie verder uitoefende.

Appellant is gegriefd door dit oordeel.

Appellant haalt als voornaamste middelen in hoger beroep aan dat:

- Hij enkel werkzaam was in een administratieve functie, in de jaren '80 en voor minder dan 3 jaar
- De Belgische Staat pas in 2015 van mening veranderde, na hem eerder verblijfskaarten te hebben afgeleverd
- De feiten die hem kwalijk worden genomen reeds dateren van in de jaren '80
- Uit het feit dat hij ongewenst werd verklaard niet kan worden afgeleid dat hij een gevaar zou vormen voor de openbare orde
- Ook Amnesty International opmerkte dat geen bewijs werd gevonden dat alle officieren en onderofficieren van de *Khad/Wad* zich schuldig zouden hebben gemaakt aan oorlogsmisdrijven

PAGE 01-00003508270-0003-0007-01-01-4

- Hij nooit strafrechtelijk werd vervolgd
- Hij geen banden meer heeft met leden van het toenmalige regime
- Het feit dat de Nederlandse regering kort door de bocht ging geen vrijbrief mag vormen voor het Parket om zijn aanvraag tot het bekomen van de Belgische nationaliteit af te wijzen
- De bewijslast in België anders is dan in Nederland, in die zin dat de bewijslast niet bij hem ligt

Toelaatbaarheid

4.

Het bestreden vonnis werd ter kennis gebracht aan appellant bij gerechtsbrief van 04/05/2023.

Het hoger beroep werd aangetekend bij verzoekschrift, neergelegd op 17/05/2023.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig.

Beoordeling

5.

Centraal staat de notie *gewichtige feiten, eigen aan de persoon*.

6.

De bedoelde «gewichtige feiten, eigen aan de persoon» kunnen, samengevat, worden begrepen als «een gedrag van de betreffende persoon van aard nadelige of gevaarlijke gevolgen voor de gemeenschap teweeg te brengen, handelingen waardoor de kandidaat-Belg blijkt heeft gegeven van zijn misprijzen voor de wettelijke of reglementaire normen die de organisatie van het gemeenschapsleven beheersen of van zijn ongeschiktheid zich aan de normen te onderwerpen» (zie o.a. ook: E. Sluys, «Het gerechtelijk toezicht op de nationaliteitskeuze», *TPR* 1991, p. 1104-1105, nr. 35; P. Wautelet e.a., «Overzicht van *rechtspraak* (1998-2006): internationaal privaatrecht en nationaliteitsrecht (1998-2006)», *TPR* 2006, p. 1378-1383, nrs. 12-16).

7.

Een sanctie of de toepassing van een wettelijke bepaling met gelijkaardige strekking (o.a. ook de weigering de Belgische nationaliteit toe te kennen *wegens gewichtige feiten aan de persoon*) moet, in het kader van procedures inzake de verkrijging of de vervallenverklaring van de nationaliteit, steeds de *proportionaliteitstoets* kunnen doorstaan (vgl. HvJ. C-135/08, Janko Rottmann v. Freistaat Bayern, 2010).

8.

Bij de beoordeling van het begrip “gewichtige feiten eigen aan de persoon” dient te worden gelet op de moraliteit van de kandidaat-Belg evenals op zijn respect voor de Belgische wetten en normen die in bepaalde gevallen een beletsel vormen voor het verwerven van de Belgische nationaliteit (zie ook o.a.: Cass. 27 april 2020, C.19.0487.N).

9.

Centraal staat de vraag of de *ongewenstverklaring* in Nederland een afdoende rechtsgrond kan vormen voor het negatief advies van het O.M.

10.

Deze beslissing is geen gerechtelijke uitspraak, maar een louter administratieve beslissing, in het kader van de toenmalige aanvraag tot toekenning van een verblijfsrecht aan appellant.

11.

Het hof is, anders dan de eerste rechter, van oordeel dat voormelde beslissing van de Nederlandse autoriteiten niet kwalificeert als *gewichtige feit eigen aan de persoon van appellant*.

Deze beslissing is immers gesteund op veeleer algemene en vage criteria, die uitgaan van de premisse dat eenieder die (als officier) deel uitmaakte van de Nationale Garde in Afghanistan *ipso facto* ernstige misdrijven zou hebben gepleegd.

Meer bepaald blijkt dat de informatie is geput uit ambtsberichten van de dienst Buitenlandse Zaken van de Nederlandse overheid, waar niet duidelijk is of blijkt waaruit deze informatie zou zijn geput.

Enig concreet bezwarend bewijs lastens appellant ontbreekt evenwel.

Tastbare stukken of andere objectieve aanwijzingen die aantonen dat appellant zich schuldig maakte aan ernstige vergrijpen liggen niet voor.

PAGE 01-0000350&270-0005-0007-01-01-4

Op de vraag van het O.M. tot aanvullende inlichtingen werd, na informatie bekomen via de verbindingsofficier, geantwoord dat:

- Vastgesteld werd dat appellant voorheen in Afghanistan een (hogere) officier was bij het WAD
- “uit informatie” (*sic*) kon worden afgeleid dat officieren van de Nationale Wacht “in het algemeen” (*sic*) ernstige schendingen tegen de mensenrechten pleegden

12.

Appellant verblijft reeds nagenoeg 25 jaar in Europa/Schengen-zone, nu hij in februari 1998 Nederland is binnengekomen.

Strafbare feiten in Nederland heeft appellant kennelijk nooit gepleegd.

13.

In België, waar appellant reeds verblijft sedert 2011 (op heden ruimschoots 12 jaar), heeft appellant een blanco strafregister.

14.

De (vage) feiten, die aan appellant worden toegeschreven, dateren bovendien hoe dan ook reeds van de jaren '80, zodat er, los van bovenstaande overwegingen, minstens en alleszins sprake is van een relativerend tijdsverloop.

15.

Aangezien geen overtuigend bewijs voorligt van gewichtige feiten eigen aan de persoon van appellant is het negatief advies van het O.M. *ongegrond*, zodat het hoger beroep van appellant dienvolgens gegrond is.

De bestreden beslissing wordt bijgevolg hervormd.

16.

Het hof heeft ter zitting van 03/10/2023 kennis genomen van het feit dat appellant afstand deed van zijn aanspraken op een rechtsplegingsvergoeding, voor het geval zijn hoger beroep gegrond zou worden verklaard.

Hiervan wordt akte genomen.

PAGE 01-0000350&270-0006-0007-01-01-4

Beslissing

Het hof beslist bij arrest na behandeling van de zaak in raadkamer.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Gehoord D. DE WAELE, Advocaat-generaal, in het mondeling advies waarop appellant heeft kunnen repliceren.

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond.

Hervormt dienvolgens het bestreden vonnis.

Spreekt opnieuw recht,

Verklaart het negatief advies van het O.M. ongegrond.

Legt de kosten van de procedure ten laste van de Belgische Staat.

Neemt akte van het feit dat appellant afstand doet van zijn aanspraken op een rechtsplegingsvergoeding.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **17 oktober 2023** door

B. VAN DEN BERGH

C. JANSEGHERS

C. REUBRECHT

J. PUTS

Raadsheer, dd. Voorzitter

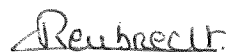
Raadsheer

Raadsheer

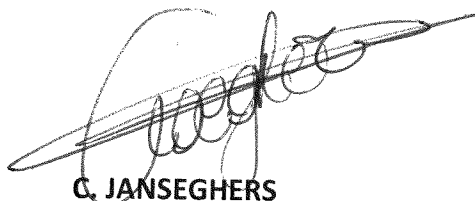
Griffier

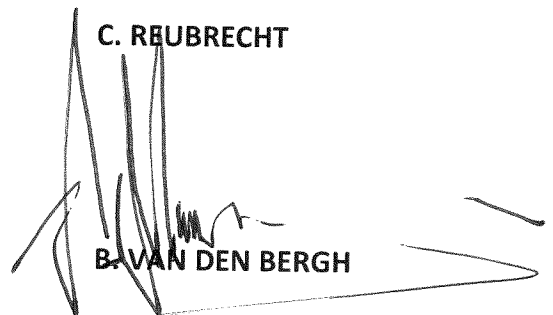
J. PUTS

C. REUBRECHT

C. JANSEGHERS

B. VAN DEN BERGH

